

Toruń, 22 grudnia 2022 r.

Sygn. akt II K 1363/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Marcin Czarciański

Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Frelik

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 21.11., 19.12.2022 r.

sprawy

P. F. (1)

syna K. i W. z d. S.

urodz. (...) w G.

oskarżonego o to, że:

I. W dniu 01.07.2022 r. w T. przy ul. (...), na drodze publicznej na wysokości salonu(...), dokonał naruszenia czynności ciała Ł. K. (1) w ten sposób, że zaciśniętą pięścią uderzył go czterokrotnie w twarz, w wyniku czego Ł. K. (1) doznała obrażeń ciała w postaci erozji rogówki gałki ocznej prawej, stłuczenia nosa z krwawieniem z jam nosa i obrzęku okolicy jarzmowej prawej, które to obrażenia naruszyły czynności narządu wzroku, górnych dróg oddechowych i skóry trwające nie dłużej niż siedem dni w rozumieniu odpowiedniego artykułu kodeksu karnego,

- tj. o czyn z art. 157 § 2 kk

II. W tym samym miejscu i czasie umyślnie dokonał uszkodzenia okularów korekcyjnych Ł. K. (1) w ten sposób, że zerwał je z twarzy pokrzywdzonego, a następnie wykręcając je przełamał na pół po czym rzucił na jezdnię powodując ich całkowite zniszczenie, powodując straty w wysokości 3700 zł na szkodę Ł. K. (1)

- tj. o czyn z art. 288 § 1 kk

o r z e k a :

I. przyjmując, iż czyny oskarżonego P. F. (1) wyczerpały znamiona występków określonych w art. 157 § 2 kk i art. 288 § 1 kk oraz uznając, że wina i społeczna szkodliwość czynów nie są znaczne a okoliczności ich popełnienia nie budzą wątpliwości na podstawie art. 66 § 1 kk i art. 67 § 1 kk warunkowo umarza postępowanie karne wobec oskarżonego na okres 1 (jednego) roku tytułem próby,

II. na podstawie art. 67 § 3 kk zobowiązuje oskarżonego P. F. (1) do zapłaty na rzecz Ł. K. (1) :

- 1) kwoty 1.450 zł (tysiąc czterysta pięćdziesiąt złotych) tytułem naprawienia wyrządzonej szkody,
- 2) kwoty 2.000 zł (dwa tysiące złotych) tytułem częściowego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę

III. zasądza od oskarżonego P. F. (1) na rzecz oskarżyciela posiłkowego Ł. K. (1) kwotę 3.690 zł (trzy tysiące sześćset dziewięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

IV. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 zł (sto złotych) tytułem opłaty oraz kwotę 350 zł (trzysta pięćdziesiąt złotych) tytułem wydatków poniesionych od chwili wszczęcia postępowania.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 1363/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	P. F. (1)	I. W dniu 01.07.2022 r. w T. przy ul. (...), na drodze publicznej na wysokości	

		<p>salonu (...), dokonał naruszenia czynności ciała Ł. K. (1) w ten sposób, że zaciśniętą pięścią uderzył go czterokrotnie w twarz, w wyniku czego Ł. K. (1) doznała obrażeń ciała w postaci erozji rogówki gałki ocznej prawej, stłuczenia nosa z krwawieniem z jam nosa i obrzęku okolicy jarzmowej prawej, które to obrażenia naruszyły czynności narządu wzroku, górnych dróg oddechowych i skóry trwające nie dłużej niż siedem dni w rozumieniu odpowiedniego artykułu kodeksu karnego,</p> <p>II. W tym samym miejscu i czasie umyślnie dokonał uszkodzenia okularów korekcyjnych Ł. K. (1) w ten sposób, że zerwał je z twarzy pokrzywdzonego, a następnie wykręcając je przełamał na pół po czym rzucił na jezdnię powodując ich całkowite zniszczenie, powodując straty w wysokości 3700 zł na szkodę Ł. K. (1)</p>	
Przy każdym czynnie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
w dniu 1 lipca 2022 roku około godziny 9.00 P. F. (2) jechał swoim samochodem marki S. o nr rej. (...) ulicą (...) w T. w kierunku miejscowości L.. Wraz z nim jechał matka W. F. (1). W tym samym czasie tą	wyjaśnienia P. F.	43-44,52-53,56-57,90	

drogą swoim samochodem marki M. (...) o nr rej. (...) jechał Ł. K. (1). Ł. K. (1) jechał lewym pasem jezdni. Przed nim jechał kierujący pojazdem S.. Ł. K. (1) spieszył się do pracy więc mrugnął kierującemu S. światłami oraz machnął ręką aby ten zjechał na prawy pas. Po tym jak Ł. K. (1) wyprzedził S. i zaczął zjeżdżać na prawo w okolicy salonu (...) kierujący S. wjechał przed jego pojazd i zahamował. Ł. K. (1) również zatrzymał samochód. Z samochodu S. wyszedł kierowca, którym okazał się P. F. (1), który podszedł do kierującego M.. Ł. K. (1) otworzył okno. W tym momencie P. F. (1) uderzył go w twarz, złapał za okulary po czym je złamał i rzucił na jezdnię a następnie wrócił do swojego auta i odjechał. Ł. K. (1) przy pomocy jednego szkła od okularów dojechał do miejsca pracy, skąd ojciec zabrał go do szpitala.

W wyniku zdarzenia Ł. K. (1) doznał obrażeń ciała w postaci erozji rogówki oka prawego, obrzęku i bolesności palpacyjnej okolicy jarzmowej prawej oraz dolnej części nosa. Wskazane obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządu wzroku, górnych dróg oddechowych i skóry trwające nie dłużej niż siedem dni.

Uszkodzeniu uległy również okulary Ł. K. (1), które zakupił w 2019 roku za kwotę 3.700 zł.			
zeznania Ł. K.	1-4, 8, 90v.-91		
zeznanie R. K.	96-96v.		
zeznanie W. F.	95v.-96		
opinia ustna biegłego T. K.	95-95v.		
opinia sądowo-lekarska	24		
protokół oględzin rzeczy	11-18		
dokumentacja medyczna	19		
pismo O. K.	22		
P. F. (1) ma 42 lata, ma wyższe wykształcenie, jest księdzem i nauczycielem. Dotychczas nie był karany sądownie.	dane osobopoznawcze	44, 90	
karta karna	50		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia P. F.	Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego w części w jakiej opisał zachowanie pokrzywdzonego na drodze i fakt, że odepchnął jego głowę. W tym zakresie wyjaśnienia te są zgodne z innymi dowodami zgromadzonymi w sprawie, w tym z jasnymi i konsekwentnymi zeznaniami pokrzywdzonego, którym Sąd dał wiarę.	
zeznania Ł. K.	Świadek w sposób jasny i spójny przedstawił okoliczności związane z zachowaniem oskarżonego, pobiciem oraz wartością uszkodzeń okularów. Zdaniem Sądu świadek nie miał żadnego racjonalnego powodu aby bezpodstawnie pomawiać oskarżonego aby w ten sposób uzyskać zadośćuczynienie za krzywdę czy zwrot kosztów za okulary. Wersją podawana przez świadka		

	<p>znajduje także oparcie w zeznaniach świadka W. F. (1), która potwierdziła, że syn machał rękoma przez twarzą pokrzywdzonego a także z wyjaśnieniach samego oskarżonego, który potwierdził, że "tylko" odepchnął głowę pokrzywdzonego.</p>	
zeznanie R. K.	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom świadka albowiem są one jasne i spójne. Świadek w sposób możliwie dokładny przedstawił okoliczności zdarzenia oraz wygląd syna po zajściu. Świadek potwierdził, że kiedy syn przyjechał do firmy leciała mu krew z nosa, miał rozbite okulary. Świadek potwierdził, że razem z synem udał się na komisariat Policji. Brak było podstaw do ich kwestionowania</p>	
zeznanie W. F.	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom świadka, która przedstawiła znane jej okoliczności związane z zachowaniem oskarżonego oraz pokrzywdzonego na drodze. Świadek potwierdziła w konsekwencji, że oskarżony machał rękoma przed głową pokrzywdzonego zaprzeczając jednocześnie aby go uderzył czy zniszczył mu okulary. Podawana przez świadka wersja zdarzenia niewątpliwie bardzo oszczędna w szczegółach miała na celu</p>	

	umniejszenie winy oskarżonego.	
opinia ustna biegłego T. K.	Sąd podzielił dowód z opinii sądowo-lekarskiej albowiem jest jasna, spójna i logiczna, została sporządzona w sposób fachowy przez osobę dysponującą wysoką wiedzą fachową. Biegły podtrzymał swoją opinię na rozprawie. Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania jej wniosków.	
protokół oględzin rzeczy	Sąd dał wiarę wszelkim przeprowadzonym w sprawie dowodom z dokumentów, na których oparł ustalenia faktyczne w niniejszej sprawie, w szczególności w postaci danych o karalności oraz oraz wszelkim innym dokumentom zebranym w sprawie. Nie ma podstaw, by kwestionować treść powyższych, bowiem dokumenty te zostały pozyskane, sporządzone i przeprowadzone zgodnie z wymogami procedury karnej, a żadna ze stron nie zakwestionowała ich rzetelności ani prawdziwości	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		

Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia P. F.	Sąd nie przyznał waloru wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego w części w jakiej kwestionował swoją winę i fakt uderzenia pokrzywdzonego. W tym zakresie Sąd uznał, iż wyjaśnienia oskarżonego stanowią linię obrony zmierzającą do umniejszenia winy czy też uniknięcia odpowiedzialności karnej.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	P. F. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Przestępstwo stypizowane w art. 157 § 2 kk polega na spowodowaniu tzw. lekkiego uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia. Określony w art. 157 kk skutek musi być objęty winą umyślną sprawcy, co wymaga ustalenia, iż chciał on spowodować albo godził się ze spowodowaniem			

poważniejszego
uszczerbku, naruszającego
czynności narządu ciała
lub rozstrój zdrowia na
okres nie dłuższy niż 7 dni.

Przekładając powyższe
rozważania teoretyczne na
grunt niniejszej sprawy
Sąd uznał, iż oskarżony P.
F. (1) swoim działaniem
wypełnił znamiona czynu
zabronionego z art. 157
§ 2 kk. W świetle
poczynionych ustaleń
faktycznych nie budzi
wątpliwości, iż oskarżony
uderzył pokrzywdzonego
w twarz w wyniku czego
ten doznał obrażeń ciała
w postaci erozji rogówki
oka prawego, obrzęku
i bolesności palpacyjnej
okolicy jarzmowej prawej
oraz dolnej części
nosa. Wskazane obrażenia
spowodowały naruszenie
czynności narządu
wzroku, górnych dróg
oddechowych i skóry
trwające nie dłużej niż
siedem dni. Zebrany
w sprawie materiał
dowodowy pozwolił uznać,
iż działanie oskarżonego
było umyślne. Nadto
zgromadzona w toku
sprawy dokumentacja
medyczna oraz opinia
biegłego pozwalają
jednoznacznie stwierdzić,
że powyższe obrażenia
spowodowały naruszenie
czynności narządów ruchu
trwające poniżej siedmiu
dni. Mając na uwadze
powyższe okoliczności
należy stwierdzić, iż
oskarżony swoim
zachowaniem wypełnił

znamiona czynu zabronionego z art. 157 § 2 kk.

Jednocześnie zachowanie oskarżonego polegające na złamaniu okularów wyczerpało znamiona występkę z art. 288 § 1 kk. Przepęstwo, którego znamiona zostały określone w art. 288 § 1 kk polega na niszczeniu rzeczy, jej uszkodzaniu lub czynieniu jej niezdatnym do użytku. Szczególnym przedmiotem ochrony tego czynu zabronionego są więc własność i posiadanie rzeczy. Przy czym można go popełnić wyłącznie umyślnie, w postaci zamiaru zarówno bezpośredniego jak i ewentualnego. Jeżeli chodzi o znamiona czasownikowe czynu, należy uznać, że zniszczenie jest postacią zaawansowaną uszkodzenia i polega na unicestwieniu rzeczy czego przykładem jest zarówno spalenie, rozbicie, jak i podarcie, a nawet pozbawienie jej właściwości charakterystycznych dla rzeczy danego rodzaju w taki sposób, że zachodzi niemożność przywrócenia rzeczy do stanu poprzedniego. Uszkodzenie rzeczy to tyle co częściowe jej zniszczenie. Uszkodzenie może być trwałe, ale również może mieć charakter przejściowy. Uszkodzenie i zniszczenie

rzeczy nie różnią się jakościowo, a tylko ilościowo. Oba zachowania polegają na fizycznym oddziaływaniu na rzecz powodującym zmianę fizycznej struktury tej rzeczy. Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności Sąd uznał, iż P. F. (1) jest sprawcą czynu opisanego w art. 288 § 1 kk.

Sąd skorzystał z dobrodziejstwa warunkowego umorzenia postępowania karnego albowiem zarówno strona przedmiotowa, jak i podmiotowa wskazują, iż stopień społecznej szkodliwości czynów sprawcy nie jest znaczny. Wskazać należy, iż sytuacja będąca przedmiotem niniejszego postępowania miała incydentalny charakter a społeczna szkodliwość czynów oskarżonego nie była znaczna. Na uwagę zasługuje bowiem dość aktywna postawa samego pokrzywdzonego, który podczas jazdy spieszył się, wykonywał różne gesty, panagłał jadącego przed nim oskarżonego i niejako "sprowokował" jego działanie, które było reakcją na takie zachowanie, oczywiście niewspółmierne do okoliczności zdarzenia. W ocenie Sądu w niniejszej sprawie można jednak przyjąć pozytywną prognozę, że oskarżony bez wymierzania kary będzie przestrzegał

porządku prawnego. Przemawiają za tym zwłaszcza takie okoliczności jak nienaganny do czasu popełnienia czynu sposób życia oraz niekaralność.

Należy podkreślić, że odpowiedzialność karna to odpowiedzialność realizowana poprzez stosowanie wobec sprawcy przestępstwa wszelkich środków reakcji karnej, a nie tylko kar. Warunkowe umorzenie postępowania karnego jest jednym z najłagodniejszych środków reakcji karnej na przestępstwo, ale pozostając formą odpowiedzialności karnej sprawcy podobnie jak kara zawiera w sobie element dolegliwości i dlatego jego zastosowanie nie można traktować jako zwolnienie od odpowiedzialności. Treść art. 66 kk wyróżnia następujące przesłanki warunkowego umorzenia postępowania karnego: społeczna szkodliwość czynu nie będąca znaczną, nie będąca znaczną winą sprawcy czynu, brak wątpliwości, co do okoliczności popełnienia czynu, niekaralność sprawcy za przestępstwo umyślne, pozytywna prognoza kryminologiczna wobec sprawcy warunkowana jego postawą, właściwościami i warunkami osobistymi oraz dotychczasowym sposobem życia,

zagrożenie czynu karą, która nie przekracza 5 lat. Podstawą orzeczenia o warunkowym umorzeniu postępowania jest przekonanie Sądu o istnieniu winy sprawcy. Każdy wyrok warunkowo umarzającym postępowanie karne zawiera stwierdzenie winy, ponieważ każdy taki wyrok opiera się na ustaleniu, że stopień winy sprawcy danego przestępstwa nie jest znaczny. Kodeks karny wskazuje okoliczności, które należy brać pod uwagę przy dokonywaniu oceny tego stopnia i są to rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności oraz stopień ich naruszenia (art. 115 § 2 k.k.).

Czyn będący przedmiotem niniejszego postępowania jest przypadkiem, w którym stopień społecznego niebezpieczeństwa czynu jest co prawda wyższy niż znikomy, lecz z uwagi na pewne cechy oskarżonego, Sąd uznał, że nie jest konieczne wymierzenie wobec niego kary, a jedynie zastosowanie reakcji karnej w

<p>postaci warunkowego umorzenia postępowania. Nie można stwierdzić, że warunkowe umorzenie oznacza uniknięcie odpowiedzialności karnej przez oskarżonego, gdyż odstąpienie od skazania i ukarania następuje pod pewnymi warunkami. Oskarżony ma świadomość, że niewypełnienie przez niego zasad warunkowego umorzenia będzie pociągało za sobą podjęcie postępowania oraz możliwość ewentualnego skazania. Jednocześnie, w ocenie Sądu, ustalony dla oskarżonego okres próby na poziomie jednego roku będzie wystarczający dla uzmysłowienia naganności jego zachowania.</p>			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			

#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
P. F. (1)	II	I, II	Na podstawie art. 67 § 3 kk Sąd zobowiązał oskarżonego do zapłaty na rzecz pokrzywdzonego kwoty 2.000 złotych tytułem częściowego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Kwota ta jako stosunkowo wysoka, jest w ocenie Sądu odpowiednia, biorąc pod uwagę zarówno rozmiar szkody w ujęciu niematerialnym, której doznał pokrzywdzony

oraz okoliczności sprawy. Mimo warunkowego umorzenia postępowania wobec oskarżonego orzeczona sankcja karna winna bowiem zadośćuczynić zasadzie kompensacji szkód zaistniałych wskutek czynu zabronionego, dlatego też zasadnym, w ocenie Sądu było zobowiązanie oskarżonego do zapłaty kwoty pieniężnej pozwalającej na choćby częściowo zadośćuczynić doznanym cierpieniom. Ubocznie należy dodać, że orzeczenie Sądu w tym zakresie, nie pozbawia pokrzywdzonego możliwości dochodzenia niezaspokojonej części roszczenia w drodze postępowania cywilnego.

Na podstawie art. 67 § 3 kk Sąd zobowiązał oskarżonego do zapłaty na rzecz pokrzywdzonego kwoty 1.450 zł tytułem naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem. Stosownie do wniosku złożonego przez pełnomocnika pokrzywdzonego domagał się on zapłaty kwoty, którą musiał przeznaczyć na zakup nowych okularów. Wysokość dochodzonej kwoty wynika z wydruku operacji bankowych o poniesionych kosztach zakupu nowych okularów (k. 89 akt).

<p>5. Inne ROZSTRZYGNĘCIA ZAwarte w WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>6. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
<p>7. KOsztY procesu</p>			
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>		
<p>III, IV</p>	<p>O kosztach zastępstwa procesowego udzielonego oskarżycielce posiłkowej orzeczono stosownie do treści art. 627 kpk w zw. z art. 629 kpk.</p> <p>Na podstawie art. 627 kpk Sąd obciążył oskarżonego opłatą w wysokości 100 zł oraz wydatkami poniesionymi w sprawie w wysokości 350 zł. Wysokość wskazanych</p>		

	kosztów procesu nie jest wysoka. W ocenie Sądu, biorąc pod uwagę możliwości zarobkowe i finansowe oskarżonego, jest on w stanie uiścić wskazane koszty bez uszczerbku dla swojego utrzymania.
7. Podpis	
Sędzia Marcin Czarciński	